

politiske instrumenter til at opnå miljømålsætningerne.

Et andet mindretal inden for flertallet (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil gerne påpege, at i henhold til aftalen om grønne afgifter skal afgifterne tilbage til virksomhederne. Miljø- og energiministeren har ikke udvist tilstrækkelig fantasi og kreativitet. Derfor er der på nuværende tidspunkt kun tilbageført en mindre del af de grønne afgifter. Centrum-Demokraterne forventer, at ministeren lever op til de indgåede aftaler på dette område. Centrum-Demokraterne støtter det element i lovforslaget, der gør tilbageførelsen målrettet mod de små- og mellemstore virksomheder.

Et *mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse*, og vil stemme hverken for eller imod de stillede ændringsforslag.

Et *andet mindretal* (Dansk Folkepartis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Incitamentet til at øge udbygningen af industrielle kraftvarmeanlæg og solcelleanlæg ligger udelukkende i de store tilskudsmuligheder. Det er naturligvis derfor, at udbygningen gik i stå, da driftstilskuddet blev nedsat fra 10 øre til 7 øre pr. kWh.

Dansk Folkeparti er stærk modstander af en selektiv tilbagebetaling af energiafgifterne til industrien. Tilbagebetalingen skal ske »krone til krone«.

Desuden har Dansk Folkeparti ingen lod eller del i den lovgivning, der ligger bag opkrævningen af de enorme grønne afgifter, og har et parti sagt A, må det også sige B. De grønne afgifter har udviklet sig til en ren pengemaskine, der i virkeligheden burde bære etiketten »røde skatter«.

Dansk Folkeparti mener principielt, at lovforslaget ikke skulle have været fremsat på nuværende tidspunkt, men skulle have afventet den store energireform, som Folketinget skal behandle til efteråret.

Et *tredje mindretal* (Enhedslistens medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de stillede ændringsforslag.

Da Enhedslisten i 1995 var med til at indføre CO₂-afgifter på erhvervslivets energiforbrug, var det en forudsætning, at der blev afsat en væsentlig pulje, som erhvervslivet kun kunne få tilbage som tilskud til energibesparende foranstaltninger. Resultatet af forhandlingerne var, at der i alt blev afsat ca. 2 mia. kroner hertil over 4 år.

I praksis har regeringen udmøntet denne tilskudsordning med meget store tilskud til energieffektiviseringer, altså også tilskud til CO₂-reduktioner i form af tilskud til naturgasbaserede industrielle kraftvarmeanlæg, hvilket naturligvis ikke i sig selv medfører et mindre energiforbrug hos de pågældende virksomheder.

Lovforslaget betyder, at det er denne del af støtteordningen, som fremmes. Det er samtidig kendt, at erhvervslivet kun udnytter støtteordningen til den anden gren - de egentlige energibesparelser - noget mere modstræbende. Er investeringen i energibesparelsen ikke tjent hjem på meget kort tid, er den pr. definition uinteressant, lyder det fra erhvervslivet. Tallene i energiu udviklingen i samfundet taler for sig selv. Mens husholdningernes el-forbrug stort set er stagneret, fortsætter erhvervslivets elforbrug med at stige.

Derfor kan Enhedslisten kun støtte denne ændring af tilskudsreglerne, såfremt det også fremmer indsatsen for de rigtige energibesparelser, hvilket er baggrunden for det ændringsforslag, som Enhedslisten har stillet.

Et andet aspekt er lovforslagets intentioner om at støtte afbrænding af halm og andre energiafgrøder. Enhedslisten anerkender ikke, at dette har en energieffektiviserende effekt, idet halmudnyttelse til økologiske driftsformer og halmbaserede staldsystemer giver en meget bedre samlet energibalance end industrielle staldsystemer og produktionsmetoder. Derfor ønsker Enhedslisten det præciseret, at en øget støtteprocent alene kan gives til den biomasseform, som er den eneste, der er fremtidssikret, nemlig træ fra økologisk skovdrift.

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af et *mindretal* (EL):

Til § 1

1) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:
»01. I § 2, stk. 4, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum: